

AUGLÝSING

196

um bann gegn því, að veita upplýsingar um ferðir skipa.

25. okt.

Samkvæmt heimild í bráðabirgðalögum 20. október 1939, um heimild fyrir ríkisstjórnina til að banna að veita upplýsingar um ferðir skipa, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Enginn má láta neitt uppi við óviðkomandi menn um ferðir íslenzkra eða erlendra skipa. Bann þetta nær til allra upplýsinga um burtför skips úr höfn, um ferð þess frá einni höfn til annarar, um það hvar skipið er statt á hverjum tíma, um ákvörðunarstað þess, og komu í höfn í ferð eða að lokinni ferð, svo og til allra upplýsinga um farm skips og farþega.

2. gr.

Bann þetta nær ekki til skipa, sem eingöngu eru í strandferðum, né annara skipa, sem ekki sigla milli Íslands og annara landa.

3. gr.

Brot gegn ákvæðum þessum varða sektum, allt að 10000 krónum eða fangelsi allt að einu ári, nema þyngri hegning liggji við samkvæmt öðrum lögum.

4. gr.

Bann þetta kemur þegar til framkvæmda.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 25. október 1939.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

197

um breyting á reglugerð um mat á matjessíld og skozkverkaðri síld,
nr. 89 frá 29. júní 1938.

25. okt.

Í 2. gr. reglugerðarinnar, þar sem um ræðir merking á efri botni, 1. tölulið, falli burtu orðin: Á tunnur, sem senda á til Ameríku, skal merkja „ICELAND“ í stað ISLAND.

Aftan við 5. lið 2. gr., þar sem um ræðir merking á efri botni, bætist nýr liður, er verði 6. liður, svo hljóðandi:

Á tunnur, sem senda á til Bandaríkja Ameríku, skal merkja þannig:

„Matjes herring cured in salt brine. Siglufjörður“, (eða önnur verstöð, þar sem síldin er söltuð), „Iceland“.

Þessi framangreind orð séu merkt í boga yzt á botninum og sé nafn verstöðvarinnar og landsins sett neðst í hringnum.

Efst á botninum, innan í framangreindum bókstafahring, séu merktir í beinni línu stærðarflokkar, samanber 2. tölulið hér að ofan. Þar fyrir neðan orðin „Packed by“, í beinni línu. Þar fyrir neðan, fullt nafn saltandans eða firmanafn hans, í